

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0209 van 14 april 2015
in de zaak 2010/0215/SA/1/0265

In zake:

mevrouw ■■■
wonende te ■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw ■■■

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

de vzw ■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen GEELEN
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 15 februari 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 20 januari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 8 oktober 2009 niet ingewilligd.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 8 oktober 2009 haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0128 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 januari 2013, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw ■■■, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Chris SCHIJNS, die loco advocaat Koen GEELLEN verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De vzw ■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 10 mei 2010 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 mei 2010 de tussenkommende partij voorlopig toegelaten in de debatten tussen te komen en haar gevraagd haar actueel geldende statuten en de beslissing van het daartoe bevoegde orgaan om in rechte te treden, aan de Raad te bezorgen.

De tussenkommende partij heeft de gevraagde documenten aan de Raad bezorgd.

De tussenkommende partij is de aanvrager van de vergunning, zodat zij een belanghebbende is, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO. Zij toont ook aan de rechtens vereiste hoedanigheid te hebben om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 25 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt een aanvraag in voor een

stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een gebouw voor naschoolse opvang met bureelruimte op de verdieping”.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan ‘Hasselt - Genk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 juli tot 2 augustus 2009, dient de verzoekende partij één van de zeven bezwaarschriften in. De bezwaarschriften hebben vooral betrekking op de onverenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening en de bijkomende overlast als gevolg van de geplande werken.

De brandweer adviseert gunstig op 28 april 2009, op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de brandvoorkomingsmaatregelen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 4 juni 2009 wanneer de door de stad Hasselt opgelegde voorwaarden daadwerkelijk worden uitgevoerd.

Op 18 augustus 2009 preadviseert het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt als volgt voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

*Overwegende dat **de aanvraag verantwoord is in de ruimtelijke context;***

Overwegende dat het concept verder is uitgewerkt ten opzichte van het ontwerp dat bij het stedenbouwkundig attest werd bijgebracht. Overwegende dat de bestemming stedenbouwkundig verantwoord is gezien het project de herlocalisatie betreft van ■■■, momenteel gevestigd schuin tegenover voorliggend project. Overwegende dat gebruik wordt gemaakt van een patio zodat de bestaande bomen maximaal bewaard kunnen blijven. Overwegende dat gekozen werd voor een eigentijdse architectuur doch die zich harmonieus weet in te passen in de bestaande ruimtelijke context. Overwegende dat de bijgevoegde motivatienota opgesteld door de ontwerper kan bijgebracht worden.

...

VOORWAARDELIJK GUNSTIG voor het bouwen van gebouw voor naschoolse opvang met bureelruimte op de verdieping.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt gunstig op 29 september 2009:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 06/08/2009 een uitgebreid gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies verleende; dat ik volledig kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag past in het geschetste wettelijke en stedenbouwkundige kader daar de schaal, de bestemming en uitvoeringswijze bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede perceelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving mits de

voorwaarden vermeld in het advies van het college van burgemeester en schepenen strikt worden nageleefd;

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt verleent op 8 oktober 2009, met overname van haar voorwaardelijk gunstig preadvies, een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 10 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 december 2009 het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 6 januari 2010 beslist de verwerende partij op 20 januari 2010 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 8 oktober 2009 haar rechtskracht te laten hernemen:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag een jeugdopvangcentrum voorziet tegenover ■■■;

dat de constructie voorzien wordt in halfopen bebouwing als een afwerking van een straatwand van aaneengesloten woningen in drie bouwlagen onder zadeldak; dat het terrein op de hoek ■■■ – ■■■ van oudsher bebost is met o.a. kastanjabomen, dat het project in kwestie een deel van dit terrein inneemt met een maximum behoud van het bomenbestand door het voorzien van een patio als toegang tot het gebouw; dat de constructie zelf bestaat uit een balkvormig volume van één bouwlaag met een kroonlijsthoogte van 3,40 meter, bouwdiepte van 37,34 meter, waardoor de wachtgevel van de aanpalende woning slechts voor één bouwlaag wordt afgewerkt; dat de verdieping (burelen) slechts een oppervlakte van 12,30 X 5,90 meter beslaat, afgewerkt met een zichtbare blinde zijgevel aan de zijde van het park;

...

Overwegende dat het terrein op de hoek ■■■ – ■■■ oorspronkelijk een tennisveld was omringd met bomen; dat een paar jaren geleden door een immobiliënn vennootschap een aanvraag ingediend werd om alle bomen te rooien en het perceel bouwrijp te maken; dat deze aanvraag geweigerd werd, zowel in eerste aanleg als op niveau deputatie, om reden dat het behoud van het parkje met bomen binnen druk bebouwde stadswijk wenselijk was;

Overwegende dat het stedenbouwkundig concept in onderhavig project in feite een gevolg is van de wens om het bomenbestand zoveel mogelijk te behouden; dat er gekozen werd voor een patio als toegang in de feitelijke zone voor hoofdgebouwen, precies omdat op deze plek een aantal hoogstammige bomen voorkomen;

Overwegende dat het ontworpen lage balkvormig gebouw derhalve een noodzakelijk alternatief is om dieper te kunnen bouwen zonder meer dan aanvaardbare bezonningshinder te veroorzaken, dat de enige aantoonbare hinder een tuinmuur is van 3,40 meter hoogte tegen de links aanpalende tuin;

Overwegende dat de ingediende klachten vooral betrekking hebben op de bestemming van de ontworpen constructie als dagopvangcentrum voor probleemjongeren; dat gezien de beperkte schaal van de inrichting evenwel moeilijk kan worden bewezen dat deze niet

inpasbaar zou zijn in de omgeving; dat er vanuit het ontworpen gebouw ook geen zichten op de aanpalende tuinen zijn;

Overwegende dat de uitrusting van het project goed is; dat er een ruime fietsenstalling voorzien wordt aan de toegangspatio; dat de kwaliteit van het ontwerp en zijn inpassing in de omgeving kan gegarandeerd worden indien de rest van het hoekterrein, eigendom van de stad Hasselt, als park bewaard blijft, hetgeen ook bevestigd werd door de vertegenwoordiger van het stadsbestuur op de hoorzitting;

Overwegende dat er akkoord kan gegaan worden met de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat het beroep niet kan ingewilligd worden;

dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen moet bevestigd worden;

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer ■■■ heeft met een aangetekende brief van 18 februari 2010 een beroep ingesteld dat eveneens strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2010/0233/SA/1/0216.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0128 geoordeeld dat het beroep tijdig is ingesteld en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0128 geoordeeld dat de verzoekende partij het rechtens vereiste belang heeft, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0128 geoordeeld dat het beroepsverzoekschrift minstens één middel bevat, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO, en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar enig middel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag geen rekening houdt met de omwonenden.

Het parkje zal, volgens de verzoekende partij, quasi exclusief worden voorbehouden voor de tussenkomende partij, terwijl er omwille van de densiteit van de buurt nood is aan meer groen en niet aan nog meer overlast.

De verzoekende partij stelt verder nog dat het bouwplan geen rekening houdt met de privacy van de omwonenden en er een inperking is van het uitzicht. Volgens de verzoekende partij is er bovendien een achteruitbouw die in de buurt nergens voorkomt.

De verzoekende partij stelt daarnaast ook dat haar persoonlijke belangen zijn geschaad omdat de verwerende partij met de bestreden beslissing geen rekening houdt met haar vraag in verband met de aankoop van 2 are grond, gedeeltelijk bestemd voor de aanleg van een tuintje en gedeeltelijk bestemd voor de ontsluiting van haar eigendom langs de ■■■■.

Ten slotte is volgens de verzoekende partij ook één van de kastanjabomen, die door de bestreden beslissing wordt bewaard, in slechte staat.

2.

De verwerende partij antwoordt hier vooreerst op dat de verzoekende partij in gebreke blijft in haar uiteenzetting de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur te omschrijven en evenmin verduidelijkt hoe deze regelgeving, voorschriften of beginselen geschonden worden.

De verwerende partij stelt verder dat de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening afdoende en draagkrachtig is om de beslissing te onderbouwen.

De verwerende partij wijst er ook nog op dat het tot haar appreciatiebevoegdheid als vergunningverlenende overheid behoort om, binnen de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, te beslissen of een aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is met de eisen van een goede plaatselijke ordening.

In zijn wettigheidstoezicht kan de Raad, volgens de verwerende partij, alleen onderzoeken of de vergunningverlenende overheid haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in alle redelijkheid haar beslissing heeft kunnen nemen.

De verzoekende partij blijft volgens de verwerende partij in gebreke aan te tonen dat de beoordeling in de bestreden beslissing onjuist of kennelijk onredelijk is.

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe dat het, volgens haar zogenaamde, parkje gelegen is in woongebied en het project bovendien maar de helft van de oppervlakte van het parkje inneemt.

De stad Hasselt heeft zich, volgens de tussenkomende partij, geëngageerd om de andere helft als openbare groenruimte in te richten.

Het is voor de tussenkomende partij dan ook enigszins tegenstrijdig dat de verzoekende partij enerzijds argumenteert dat er meer nood is aan groen, maar zich anderzijds ook afzet tegen het behoud van de bomen in het betrokken project.

De tussenkomende partij stelt verder nog dat het project geen overlast zal bezorgen. Het gebouw wordt bovendien op 15 meter afstand van de woning van de verzoekende partij gebouwd, zodat er in een stedelijke omgeving geen schending van de privacy kan zijn.

De verzoekende partij verduidelijkt volgens de tussenkomende partij evenmin wat de overlast is die zij ervaart als gevolg van de diepere inplanting.

Bovendien stelt de tussenkomende partij dat de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk de reden vermeld waarom het hoofdgebouw 12 meter uit de rooilijn wordt geplaatst, namelijk het sparen van waardevolle bomen op het perceel.

Ook wordt, volgens de tussenkomende partij, de harmonieregel niet geschaad omdat er een frontmuur wordt opgetrokken op de rooilijn in de bouwlijn van alle andere gebouwen langs de .

De tussenkomende partij stelt vervolgens de relevantie van het argument van de verzoekende partij met betrekking tot de schending van het persoonlijk belang niet te begrijpen. Dat er geen wilsovereenstemming is waardoor het perceel niet aan de verzoekende partij verkocht is, is zonder relevantie voor de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunning voor dit perceel.

De verzoekende partij legt volgens de tussenkomende partij ten slotte ook geen bewijs voor dat de kastanjeboom in slechte staat is.

4.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij dat zij bij haar standpunt blijft, zoals geformuleerd in haar beroepsverzoekschrift.

Hier voegt zij ook nog aan toe dat de bouwplannen niet voldoen aan de stedenbouwkundige voorschriften van de stad Hasselt en dat er machtsafwending is.

De rust, de gezondheid, de veiligheid en de privacy van de omliggende buurt worden volgens de verzoekende partij nodeloos in het gedrang gebracht voor een tiental kinderen uit de bijzondere jeugdzorg. Er zijn volgens de verzoekende partij immers voldoende alternatieven.

De inplanting van de tuinmuur van 3,40 meter is haar bovendien niet duidelijk.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij werpt op dat haar persoonlijke belangen geschonden zijn omdat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen rekening houdt met haar vraag om twee are van de grond aan te kopen.

De verzoekende partij blijft echter in gebreke aan te duiden welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur hierdoor geschonden worden.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de slechte staat van de kastanjeboom.

De verzoekende partij verduidelijkt niet welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur de verwerende partij schendt door in de bestreden beslissing te stellen dat de bestaande kastanjabomen behouden blijven.

Deze onderdelen van het middel zijn dus onontvankelijk.

2.

Uit de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift blijkt dat de overige onderdelen betrekking hebben op de inpasbaarheid van het project in de omgeving. De Raad leidt hieruit af dat de verzoekende partij de schending inroept van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening.

De verwerende partij en de tussenkommende partij hebben dit ook zo begrepen en er, respectievelijk hun antwoordnota en schriftelijke uiteenzetting, ook verweer over gevoerd, zodat deze onderdelen ontvankelijk zijn, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO.

3.

Voor zover het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied en het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt, moet de verwerende partij op basis van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening onderzoeken.

Of de aanvraag al dan niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, moet tevens blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan heeft daarbij een discretionaire bevoegdheid en de Raad kan, noch mag, zijn beoordeling met betrekking tot de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In zijn legaliteitsbeoordeling kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en moet de Raad onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op basis daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening moet het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening houden met de inpasbaarheid van de aanvraag in de in de omgeving bestaande toestand van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Deze beoordeling, waarbij de bestaande toestand als principieel uitgangspunt geldt, moet in concreto gebeuren.

4.

De verwerende partij motiveert de inpasbaarheid van het project in de bestreden beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat het stedenbouwkundig concept in onderhavig project in feite een gevolg is van de wens om het bomenbestand zoveel mogelijk te behouden; dat er gekozen werd voor een patio als toegang in de feitelijke zone voor hoofdgebouwen, precies omdat op deze plek een aantal hoogstammige bomen voorkomen;

Overwegende dat het ontworpen lage balkvormig gebouw derhalve een noodzakelijk alternatief is om dieper te kunnen bouwen zonder meer dan aanvaardbare bezonningshinder te veroorzaken, dat de enige aantoonbare hinder een tuinmuur is van 3,40 meter hoogte tegen de links aanpalende tuin;

Overwegende dat de ingediende klachten vooral betrekking hebben op de bestemming van de ontworpen constructie als dagopvangcentrum voor probleemjongeren; dat gezien de beperkte schaal van de inrichting evenwel moeilijk kan worden bewezen dat deze niet inpasbaar zou zijn in de omgeving; dat er vanuit het ontworpen gebouw ook geen zichten op de aanpalende tuinen zijn;

Overwegende dat de uitrusting van het project goed is; dat er een ruime fietsenstalling voorzien wordt aan de toegangspatio; dat de kwaliteit van het ontwerp en zijn inpassing in de omgeving kan gegarandeerd worden indien de rest van het hoekterrein, eigendom van de stad Hasselt, als park bewaard blijft, hetgeen ook bevestigd werd door de vertegenwoordiger van het stadsbestuur op de hoorzitting;

Overwegende dat er akkoord kan gegaan worden met de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen;

...

Uit deze overwegingen blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening houdt met de omwonenden en het behoud van het groen.

Het bomenbestand zal, op basis van de bestreden beslissing, zo veel mogelijk worden behouden en de rest van het hoekterrein, dat eigendom is van de stad Hasselt, zal bewaard blijven als park.

De Raad treedt de stelling van de verzoekende partij dat het parkje quasi exclusief voorbehouden wordt aan de tussenkommende partij dan ook niet bij.

Het perceel is bovendien niet gelegen in parkgebied, maar in een woongebied en meer bepaald in een druk bebouwde stadswijk. De verzoekende partij moet dan ook een grotere mate van tolerantie aan de dag leggen ten aanzien van de hinder die hieruit voortvloeit.

De verzoekende partij blijft echter in gebreke met concrete gegevens aan te tonen dat de hinder, die voortvloeit uit de bouw van de naschoolse opvang, de normale mate van hinder in een druk bebouwde buurt overschrijdt. Louter poneren dat de verwerende partij geen rekening houdt met de privacy van de omwonenden en dat het uitzicht voor een aantal omwonenden wordt ingeperkt, zonder hiervoor concrete gegevens aan te reiken, volstaat niet.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing bovendien afdoende waarom wordt geopteerd voor de diepere inplanting van het gebouw op het perceel en de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat deze motivering kennelijk onredelijk is.

5.

De verzoekende partij werpt in haar wederantwoordnota ook nog de schending van de stedenbouwkundige voorschriften van de stad Hasselt op en stelt dat er machtsafwending is door de verwerende partij.

De Raad oordeelt dat alleen het inleidend verzoekschrift als principieel uitgangspunt geldt om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de ingeroepen middelen te beoordelen. Met latere

bijsturingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals in de wederantwoordnota, kan en mag de Raad geen rekening houden.

De wederantwoordnota is immers voorzien om te reageren op het verweer van de verwerende partij, zoals neergeschreven in de antwoordnota. Het is niet de bedoeling om in een wederantwoordnota nieuwe middelen te ontwikkelen en hierdoor het recht op tegenspraak te ontnemen aan de andere in het geding betrokken procespartijen.

De in de wederantwoordnota opgeworpen schending van de stedenbouwkundige voorschriften van de stad Hasselt en machtsafwending door de verwerende partij zijn dan ook onontvankelijk.

Het enig middel is, voor zover het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van vzw ■■■ is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 april 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS